

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੁੱਖ, ਬਾਪ ਦੁੱਖ ਹਰਨ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਮਿਆਂ ਮਿੱਠੂ ਬਣਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਗਏ, ਅਸੀਂ ਕੰਪਲੀਟ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮਿਆਂ ਮਿੱਠੂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਚਾਹੀਦੀ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਤਾ ਹੋ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਾਂ। ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਫੇਰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਯਾਨੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰਾ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਉੱਚ ਨੀਚ ਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਸਭਦਾ ਬਾਪ, ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਸੁੱਖ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸਤੋਪਧਾਨ ਸਤੋ, ਰਜੋ ਤਮੋ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸਭ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਹਨ। ਅਲਾਏ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਫੇਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਣ ਵੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਕਰਾਚਾਰੀਏ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਸਿਵਾਏ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣਦੇ - ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਸੁਣਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ 6 - 8 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਉਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਸੁਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਉਹੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੁਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਲੜਾਈ ਵਾਲੇ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ - ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਹੈ। ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਵੱਡੇ -ਵੱਡੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਕਤ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਵੱਡੇ ਰੂਪ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰਾ ਅਗਿਆਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਖੰਡ ਜੋਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋਰ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਰਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਵੱਡੀ ਜੋਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫੇਰ ਕੀ! ਪਾਰ੍ਵ ਵੀ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿੰਨਾ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਪੌੜੀ ਉਤਰਦੇ ਜੀਵਨ - ਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਿਤ -

ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਕਮਪਲੀਟ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮਿਆਂ ਮਿੱਠੂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣ ਜਾਈਏ - ਪਰ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ - ਅਸੀਂ ਕੰਪਲੀਟ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਗਏ। ਨਹੀਂ, ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਮਿਆਂ ਮਿੱਠੂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਇੰਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਮੁਸਲ ਵੀ ਨਿਕਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਝੱਟ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਬੰਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸਲ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਹਾ ਨਿਕਲਿਆ, ਫੇਰ ਇਹ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਭ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਸਾਇਲਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਖੰਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਝੂਠ ਖੰਡ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਨਾ ਵੀ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ - ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਹੈ! ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ, ਸਤ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉਂਦੇ ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਣਗੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੀਤਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਹੋ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਲ ਅਤੇ ਫੀਮੇਲ ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ (ਰਾਮ) ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ, ਉਹ ਹੈ ਵਾਇਸਲੇਸ ਵਰਲਡ, ਦੋਨੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਹਨ। ਇਹ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝ ਕਿਵੇਂ ਸੱਕਣ ਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਰਾਮਰਾਜ, ਰਾਵਣਰਾਜ ਕਦੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਮੁੰਡਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਘਰ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੁੱਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ ਫਿਰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹਾਰ - ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਵੱਖ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਰੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਵਰਗ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਇਆ ਜਾਂ ਨਿਰਵਾਣ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਨਰਕ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਉਪਰ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਅਰੇ ਉਪਰ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ, ਬੁਧੂ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਹੀ ਫੇਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਕਥਾ ਵੀ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਦੀ ਕਥਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਇਹ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਵੀ ਦੇ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਭਾਵੇਂ ਸਤੇ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸੂਲ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ

ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਤਾਂ ਮੁੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੁੱਧ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ ਫ਼ੇਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਜੇ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਦਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਨਾ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਥੂਲ ਵਤਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਸੈਨਾ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਵੈ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ, ਰਚਿਅਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਰਚਿਅਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹੀ ਹਨ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਏ ਉਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੋਲੇ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਫ਼ੇਰ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮਰੀਏ। ਪਹਿਲੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਹਰੀਬੋਲ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਇਹ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਨਿਕਲ ਗਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਨਵੀਂ ਰਚਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗੁਣ ਹਨ, ਉਹ ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਭਰਨੇ ਹਨ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਵੈ ਨੂੰ ਕੰਪਲੀਟ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਆਂ ਮਿੱਠੂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵੀਟ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੀ ਲਵਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਸਮਰਥ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਦੇਹ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵੈਭਵ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਲੋਕ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਚਲ ਰਹੋ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਾਇਆ ਸਭ ਲਾਸ਼ੁ ਦਾਅ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਖਿੱਚਣ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹੋ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖੋ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਇਹੀ ਸਵੀਟ ਸਾਇਲੈਂਸ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਲਵਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣੇਗੀ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਸਮਰਥ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਵਰਦਾਨੀ ਆਤਮਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੇਲੀਹੰਸ ਬਣ ਅਵਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਕੰਕੜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਚੰਗਿਆਈ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ ਚੁਗਦੇ ਚਲੋ।
